

[H. C. Hansen.]

Jeg maa lige sige et Par Ord om Spørgsmaalet de samgifte og de ugifte i Forbindelse med Reguleringstillægsordningen. Efter den Ordning, der nu er foreslaaet, skal alle ugifte have et Reguleringstillæg, der er af Størrelse som $\frac{2}{3}$ af det normale Reguleringstillæg, medens samgifte opnaar knap halvanden Portion Reguleringstillæg. Der har været megen og dyb Strid herom. Der er fra mange Sider rejst Krav om, at Ligelønsprincippet burde indføres. Der kan være mange forskellige Meninger om dette Spørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende og Partiet for sit vil ikke afvise den Betragtning, som jeg før anførte i Forbindelse med Børnetillægget, at Staten maa have Lov til at anlægge et socialt Synspunkt, som den private Arbejdsgiver ikke kan faa Ret til at anlægge, fordi det der vilde betyde en Risiko for de gifte og Forsørgerne for ikke at blive beskæftiget.

Den Ordning, der nu er gennemført for de ugifte og for de samgifte, betyder en Forbedring i Forhold til den øjeblikkelige Ordning, for adskilliges Vedkommende maaske endda en meget væsentlig Forbedring. Der er fra kommunistisk Side taget Mindretalsstandpunkt paa dette Omraade; og jeg ser, at der i en Række Statsinstitutioner har cirkuleret en Adresse, der har faaet adskillige Underskrifter, og som protesterer mod, at man ikke indfører Ligelønsprincippet med dette Forslag. Jeg har faaet nogle Henvendelser fra Mennesker, som har underskrevet paa den Protestskrivelse, og disse Mennesker har ytret deres Forbløffelse over, at de fra det kommunistiske Parti har modtaget en højtidelig, duplikeret Takkeskrivelse, underskrevet af det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, hvori der gives Udtryk for den store Glæde, det har været for det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft og det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen at modtage denne Adresse, da de har staaet saa ene i hele dette Anliggende. De paagældende Mennesker — i det mindste de, der har henvendt sig til mig, og der er flere med dem — føler sig forbløffede over, at de har været Genstand for en lille rask kommunistisk Agitation, der nu besvares med en højtidelig duplikeret Takkeskrivelse fra det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft og det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen. Det er muligt, Kommunisterne har Brug for at faa hele denne Tilslutning og Brug for at vise deres store Interesse ved dupliserede Takkeskrivelser, hvad ved jeg, men jeg er ikke sikker paa, at de Tjenestemænd, der har underskrevet, paa Forhaand har været

klar over, at denne Adresse skulde tilstilles det kommunistiske Parti og anvendes af Partiet til saadan en lille fiks Takkemanøvre som den, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen, maaske med Tilslutning fra det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft, har udført. Jeg har villet gøre denne Bemærkning netop paa Baggrund af den Forbløffelse, det har vakt i de paagældende Kredse, at deres Protest er blevet taget til Indtægt paa den Maade, som det er sket. Det kan jo ogsaa være, at det kommunistiske Parti har ligget med en Del Duplikeringspapir, der absolut skulde anvendes, og saa kunde Formaalet maaske siges at være egnet.

For mit Partis Vedkommende ligger det saadan, at vi tilslutter os den Ordning, der nu i det store og hele er Enighed om i Lønningsskommissionen. Vi ønsker ikke paa nuværende Tidspunkt at rejse selve det principale Spørgsmaal: Ligeløn eller social Lønning; vi vil bare give Udtryk for, at en social Lønning formentlig kan anvendes af Staten. Men det afgørende er, at den Enighed, der er opnaaet i Kommissionen, giver vi vor Tilslutning, naar Lovforslaget skal gennemføres her i Rigsdagen.

Det er meget svært at fastsætte Lønninger, der skal gælde for Fremtiden, paa det nuværende Tidspunkt, hvor Landets Økonomi maa siges at være meget svært overskuelig. Hvor meget er denne Lønstigning værd om nogen Tid? Ingen af os kan have tilstrækkeligt Overblik over det. Vi mener for vort Vedkommende, at vi havde staaet klarere i det, hvis en virkelig dybtgaaende Sanering af vort Pengevæsen med Borteliminering af de farlige Pengeværdier allerede havde fundet Sted, men vi forstaar jo — i hvert Fald forstaar vi det da paa Meddelelser i Dagbladene, der synes velorienterede i Modsætning til Rigsdagen i sin Helhed —, at der i Øjeblikket foregaar visse Forhandlinger om hele dette Anliggende. Vi maa da haabe, at der kommer noget godt ud af det, hvad imidlertid ingen paa Forhaand kan vide.

Spørgsmaalet er altsaa, hvad disse Lønninger er værd fremefter. Vi maa haabe, at det virkelig bliver muligt at gennemføre en saadan Stabilitet i vore økonomiske Forhold, at den Forbedring, den tiltrængte Forbedring, der her finder Sted af Stats-tjenestemændenes Lønninger, ogsaa vil vise sig at have nogen Holdbarhed fremefter.

Der er ikke i den Fremsættelsestøle, som den højtærede Finansminister har holdt, og ej heller, saa vidt jeg ved, andetsteds givet noget Vink om, hvorledes den højtærede Minister har tænkt sig at skaffe